

процесів, впровадження інновацій у всі сфери діяльності зокрема підприємництво і бізнес сприятиме покращенню добробуту суспільства та розвитку цивілізації. Економічний ріст та розвиток суспільства відбувається, перш за все, за рахунок розвитку науки та впровадження інновацій в різних сферах виробничо-підприємницької діяльності.

Аргументована доцільність ефективної оцінки людського капіталу, доведено важливість існування кожного окремого індивіда та його внеску в загальний розвиток економіки, зростання національного багатства і інноваційний розвиток. Основними факторами економічної модернізації мають бути як творча енергія мас, так і інноваційна активність науки та бізнесу. Саме ці механізми суспільного прогресу є основними складовими світової моделі розвитку економіки.

Проведене авторами на прикладі українських та німецьких підприємницьких структур емпіричне дослідження вказує на фундаментальний зв'язок економічного росту з впровадженням інновацій в підприємництво та бізнес і відкриває перспективу для подальших досліджень. Надані рекомендації будуть корисними для підвищення ефективності бізнесу, який здійснюється в першу чергу в сфері машинобудівної продукції.

МАТРОСОВ О.Д., канд.екон.наук., проф.,НТУ «ХП», м. Харків
ОМЕЛЬЧЕНКО В.І., студент,НТУ «ХП»,м. Харків

СТРУКТУРА ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Аналіз економічних аспектів поняття «інноваційний потенціал» виявляє широкий спектр підходів до його вивчення. Розглянемо деякі з них:

- Інноваційний потенціал – це одна з трьох складових інноваційного простору, яка включає в себе особисті й ділові якості керівників, професійну й економічну підготовку, професійні досягнення (авторські посвідчення, винаходи тощо) матеріально-технічне і фінансове забезпечення.

- Інноваційний потенціал – сукупність різних видів ресурсів, включаючи матеріальні, фінансові, інтелектуальні, інформаційні та інші ресурси, необхідні для здійснення інноваційної діяльності.

- Інноваційний потенціал містить невикористанні, приховані можливості накопичених ресурсів, що можуть бути задіяні для досягнення цілей економічних суб'єктів.

Достатній інноваційний потенціал є основною умовою інноваційного розвитку промислових підприємств, необхідний для реалізації ринкових можливостей, що відкриваються перед ним.

Різні думки висловлюють фахівці не тільки щодо поняття інноваційного потенціалу, а й до його структури та визначення. В даний час не сформовано загальний підхід щодо обґрунтування методів та критеріїв оцінки інноваційного потенціалу підприємства немає можливості централізованого дослідження інноваційного потенціалу українських підприємств.

Для дослідження інноваційного потенціалу дуже важливим є встановлення його структури і показників-індикаторів.

Визначення інноваційного потенціалу як економічної категорії ґрунтується на наявності і достатності ресурсів, необхідних для здійснення інноваційної діяльності.

В оцінках інноваційного потенціалу використовують переважно статистичні показники, які стосуються характеристики науково-технічної, технологічної та інших складових загального потенціалу підприємства.

Інноваційний потенціал підприємства залежить від ряду факторів, що визначають його формування, розвиток і рівень використання. На процес формування інноваційного потенціалу впливають в основному такі фактори, як: стан інноваційного клімату регіону діяльності підприємства; особливості інноваційної діяльності підприємства; розвиненість і гнучкість оргструктури управління інноваційною діяльністю, системи мотивації; оптимізація комплексу маркетингу. Рівень використання інноваційного потенціалу, у свою чергу, залежить від якості прийнятих інноваційних і інвестиційних рішень на кожному етапі інноваційного процесу, а також від ступеня інформаційної забезпеченості цього процесу.

Отже інноваційний потенціал – це сукупність виробничих, наукових, фінансових, маркетингових, кадрових, організаційних ресурсів і можливостей, що забезпечують готовність і здатність підприємства здійснювати інноваційну діяльність при постійному удосконаленні системи управління нею з урахуванням факторів нестабільності ринкового середовища.

Список літератури: 1. Федонін О.С., Репін І.М. Потенціал підприємства: формування та оцінка: Навч. посібник. К.: КНЕУ, 2004.-316 с.; 2. Смирнова Г.А., Титова М.Н. та др. Инновационный потенциал предприятия, его оценка и методы реализации. Инновации.-2001.-№7.; 3. Ілляшенко С.М., Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи: Навчальний посібник.-Суми: ВТД «Університетська книга». 2003.-278с.

НОТОВСЬКИЙ П.В., к.е.н., доцент, г. Харків, НТУ «ХПИ»
РЯЗАНОВА Л.А., магістрант, г. Харків, НТУ «ХПИ»

ПРОБЛЕМЫ ИННОВАЦИОННОЙ АКТИВНОСТИ МАЛОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА

Для мелких инновационных фирм введение новшеств тесно связано с их существованием. Большинство выдающихся изобретений нашего века увидели свет благодаря небольшим компаниям и, лишь по прошествии определённого времени, стали производиться крупными корпорациями.

Повышение эффективности хозяйственной деятельности малых предприятий невозможно без эффективного развития инвестиционного процесса.

Существует ряд проблем, сдерживающих инновационную активность малого предпринимательства:

1. Проблемы финансового характера, такие как недостаток собственных средств, затрудненность привлечения финансовых ресурсов.

2. Проблемы организационно-коммуникационного характера: неразвитость рынка технологий; незрелость инновационной инфраструктуры, что должно оказывать посреднические, информационные, юридические, экспертные, финансово-кредитные и другие услуги; недостатки нормативно-правовой базы инновационной деятельности; отсутствие условий для налаживания кооперационных связей с другими субъектами инновационного процесса.

3. Проблемы информационного характера – отсутствие или недоступность систематизированной информации о новых технологиях, имеющих потенциал